

SİYASİ CİNAYETLERE SON VERİLMELİDİR

İçişleri Bakanı Haldun Menteşeoğlu'nun bildirisine karşı basın açıklaması, 25 Mayıs 1970.

İçişleri Bakanı Menteşeoğlu'nun bildirisi bir utanç belgesidir:

1- Kasıtlı, tertipli olduğu apaçık olan siyasi cinayetlerin sonuncusunun yine sağcılar ve gericiler tarafından işlendiğinin, bir gencimizin daha kahpece vurulduğunun ertesinde İçişleri Bakanı aşırı sağ için sadece “mukayyet olmak” lüzumunu belirtip, “aşırı sol organize olmuş, müessir hale gelmiş ve sabotajlara dahi başlamıştır” diyebilmek pervasızlığını gösterebilmiştir. Henüz tahkikat safhasında olan, davası bile başlamamış, gerçekte kimler tarafından tertiplendiği ortaya çıkmamış, gerçek bir sabotaj olup olmadığı henüz sabit olmamış bir olayı, “kanunlara saygı” sözünü dilinden düşürmeyen İçişleri Bakanı bir çırpıda “aşırı sol”un teşkilâtli sabotajı olarak nitelemekten, tahkikatın tarafsızlıkla yürütülmesine, yargı organlarının görev yetkisine tesir edici beyanlarda bulunmaktan çekinmemektedir. İçişleri Bakanının bu beyanattı kendi başına bir suçtur.

Amerikan emperyalizmiyle bağıntılı, kökü dışarıda ve Anayasa düzenine, lâik hukuk devletine aykırı gizli ve açık teşkilâtlanmalar, sağcılar ve gericiler arasındadır. Buna ait haberler ve önemli bilgiler uzun zamandır sütun sütun basında yer almaktadır. İçişleri Bakanının bildirisinin basında yayınlandığı aynı gün, yine bu konuyla ilgili yeni bir raporun Sayın Cumhurbaşkanına sunulduğu da bildirilmiştir. Gizli ve açık örgütlenmiş sağcı ve gerici çevrelerin Atatürk devrim ve ilkelerine, Anayasaya, kanunlara aykırı hareketleri yıllardır sürüp geldiği ve bir yılı aşkın bir zamandır Türkiye'nin emperyalizmin pençesinden kurtulmasını, halkımızı kahreden sömürü düzeninin son bulmasını istemekten başka bir şey yapmamış gençlerimiz ardı ardına siyasi cinayetlere kurban gittiği halde, AP iktidarı ve onun İçişleri Bakanı bu suçluların ve cinayet faillerinin üstüne gitmemekte, bunların kökünü kurutmaya hiç niyetlenmemektedir.

2- İçişleri Bakanının bildirisinin Doğu illerindeki baskın hareketleriyle ilgili kısmı da aynı derecede utanç vericidir. Bakan “bu baskınlar sonunda kanun kaçaklarından 10 kişinin ölü, 5028 kişinin canlı olarak ele geçirilmiş olduğunu” açıklıyor. Bir kez, kanun kaçağı aratmanın normal, kanuni yolu böyle “baskınlar” yapmak değildir. İkincisi, emniyet kuvvetleri kanun kaçaklarını yakalayıp adalete teslim etmekle görevlidirler, öldürmekle değil. “Kanun kaçağı” olarak nitelendirilip öldürülmüş 10 yurttaşın ölümünün de hesabı sorulmak gerekir. Üçüncüsü, İçişleri Bakanı sözünü ettiği “baskınlar” sırasında yurttaşlara yapılmış kanun ve insanlık dışı muamelelere hiç değinmemiştir. Ne kaçak suçlu arama gerekçesiyle, ne başka herhangi bir gerekçe ile masum halka karşı bu çeşit muamelelere cevaz verilmez. İçişleri Bakanı bu baskınların hesabını da vermekle yükümlüdür.

Anayasaya, lâik hukuk devletine, millî bağımsızlığımıza yüzde yüz aykırı, emperyalizmle kenetlenmiş gerici sağ teşkilâtlanmaların ve hareketlerin mutlaka kökü kazınmalıdır. Bu gibi teşekkül ve hareketlere müsamahanın, Başbakanın daima tevil etmek istediği gibi “vicdan hürriyeti” ile hiçbir ilgisi yoktur.

Siyasi cinayetlere mutlaka son verilmelidir. Bunlar “Hadise adliyyeye intikal etmiştir, gerekli tahkikat yapılmaktadır” gibi tevillerle geçiştirilemez; adi zabıta vakaları gibi gösterilip uyutulamaz. Güney-Doğu illerinde kaçak suçlu aramak gerekçesiyle halka yapılan baskı, şiddet, işkence hareketleri son bulmalı, bir daha asla tekrarlanmamalı ve halka karşı bu gibi suçlar işlemiş görevliler mutlaka cezalandırılmalıdır. Yurttaşların can emniyetini asgari ölçülerde dahi sağlamayan bir iktidar ve onun İçişleri Bakanı yerinde kalamaz.

[Genel Sekreter imzasıyla]

Tarih Vakfı TİP Arşivi